

گزارش شهر وند

پر خواننده ترین روزنامه‌ی فارسی زبان امریکای شمالی

از همایش نقد و بررسی آثار دکتر شور

بزرگداشت دکتر شور؛ به دیده گیری فرهنگ و ادب

همایش نقد و بررسی کارکردهای فرهنگی دکتر اسدالله شور
دسامبر ۲۰۰۵ – دانشگاه تورنتو

فرح طاهری

farah@shahrvand.com

جامعه افغان‌های مقیم تورنتو برای نخستین بار گرد آمدند تا از یکی از پژوهشگران عرصه فرهنگ افغانستان تجلیل کنند و به نقد و بررسی کارهای او بنشینند.
شنبه ۱۷ دسامبر در دانشگاه تورنتو بزرگداشت دکتر اسدالله شور بود. حدود پانصد تن از افغان‌ها و ایرانیان ساکن تورنتو در این همایش شرکت داشتند.

یکی از
خستگی ناپذیر
فولکلوریک،
شفاهی، موسیقی
مخالف فرهنگ
و نیم قاره هند

بزرگداشت
با پنجه و پنجمین
او. دکتر شور
سال ۱۳۲۹ در

شهر کابل به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در کابل گذراند و در سال ۱۳۵۴ در رشته روزنامه نگاری از دانشگاه کابل لیسانس و در سال ۱۳۵۹ در همین رشته فوق لیسانس

دکتر شور
پژوهشگران
عرصه ادبیات
ادبیات
و عرصه‌های
آسیای مرکزی
است.

این
صادف بود
سالروز تولد
در ۲۹ آذر

گرفت. مدت ده سال در رادیو و تلویزیون افغانستان مدیریت بخش اخبار و بخش های دیگری را بر عهده داشت. مدت دو سال کارمند علمی مرکز زبانها و ادبیات آکادمی علوم افغانستان بود. دکتر شعور در جریان کودتای ثور ۱۳۵۷ مدت پنج سال زندانی سیاسی شد و پس از رهایی مجبور به ترک میهن گردید.

دکتر شعور بعدا در تاجیکستان، هند و کانادا آموزش را ادامه داد و در رشته ادبیات شفاہی دکترا گرفت. او مانند بسیاری از هموطنانش مدت بیست سال در مهاجرت به سر برده و در تورنتوی کانادا اقامت دارد.

دکتر شعور در سمینارها و سمپوزیوم های ملی و بین المللی متعدد در افغانستان، تاجیکستان، هند، کانادا، آمریکا و انگلستان به عنوان سخنران شرکت کرده و ۲۷ جلد کتاب و رساله در زمینه های ادبیات شفاہی، تاریخ، موسیقی، و ادبیات کلاسیک و معاصر افغانستان منتشر کرده است.

دکتر شعور قبل مسئولیت بنیاد فرهنگ افغانستان در کانادا و فعلاً مسئول کانون فرهنگ و هنر شهروروند افتخار دارد که بارها های فرهنگی را به چاپ رسانده کرده است برای اتحاد فرهنگی بین مقالات ارزشمند ایشان در زمینه است و زبان مشترک را پلی مردم همزبان ایران و افغانستان.

آقای احسان پاکزاد از شاعران جوان افغان مجری برنامه شعری از خود و دیگران همراه میکرد که مورد تشویق حاضران توسط آقای سیدزاده آغاز شد و با مراسم با خواندن آیاتی از قرآن سخنان آقای مهندس برهان عقاب رئیس مجمع فرهنگی افغان های مقیم کانادا ادامه یافت. آقای عقاب با شعری از مولانا آغاز کرد و به نمایندگی از سوی مجمع به حاضران خوشامد گفت و افزود:

انگیزه اصلی برگزاری این سمپوزیوم در روند جاری خواستها و آرمانهای انسانی مردم ما نهفته است

نهایت شقاوت را پشت در مجادله اهربینی های تاریخ و دست به داشته های اقتصادي، تشکیلاتی فرهنگی، افتخارات

بیرحمی و تاریخ معاصر سر گذاشته و با نیروهای عقبگرا و بینش بازدارنده مت加وزان گریبان بوده و سیاسی، نظامی و دولتی و اخلاقی و نیakan شان

ضربه جبران ناپذیری متحمل شده است.

سخنران سپس با اشاره به وضعیت نسبتاً با ثبات کنونی در افغانستان افروزد: اما بندها و زنجیرهای حاکمیت های فردی، گروهی و محلي، فقر و بیسوسادی، و اثرات ناگوار جنگ سه دهه اخیر از دست و پای مردم ما رها نشده، افزون بر آن در برخی مناطق کشور هنوز جنگ و خونریزی دوام دارد.

آقای عقاب ساختار جامعه آزاد و مترقبی را در وجود یک ملت واحد با کثرت گرایی تعلیقیت حقوق
ضمانت
قانون
که توسط
وجود می
خواند و

در جامعه
این راستا

را فراتر
تعلیقیت ها
را سازنده
آینده ای
خونریزی
و تحت حاکمیت قانون نامید.
ها بر پایه
شهر وندی و
حقوقی آن در
اساسی کشور
خود مردم به
آید میسر
به نقش
روشنفکران
پرداخت و در
نقش
روشنفکران
از مرز
خواند و آنها
و راهگشای
بدون

آقای عقاب افروز: "جامعه ما در حال سر بیرون کردن از درون اختلافات ملی و محلي قرار دارد... به نظر ما این مرحله شکل گیری یک تفکر واحد در ساختار جامعه نوین و نظام اجتماعی آینده کشور، با در نظرداشت گسیختگی اعتماد ملی، مقاومت عقب گرایی سنت ها، بنیادگرایان و حاکمان خودسر که در جریان سی سال اخیر... به حیث پشتوانه قدرت و تجمع ثروت استفاده برده، نیاز مبرم به اتحاد و هماهنگی نیروهای ملی و شخصیت های مستقل که دارای آرمان ملی مشترک بوده، دارد."

او سپس با اشاره به این که این همایش نخستین کار جمعی نهادهای فرهنگی، رسانه ها و شخصیت های ملی جامعه افغان هاست گفت، اینها با اعتقاد به این امر که فرهنگ یگانه نقطه مشترک برای ایجاد فضای شناخت و اعتماد متقابل میان همه افغان های داخل کانادا میباشد به سازماندهی چنین همایشی همت گماشتند.

نهادهای همکار در این سمپوزیوم کانون فرهنگ و هنر چلچراغ، نشریه فروغ، مرکز طرح و نشر آشیان، انجمن روکی پاریس، انجمن زبان و فرهنگ آذری ها، انجمن فرهنگی ازبکان افغانستان و رادیویی همبستگی بودند.
در پایان آقای عقاب اسامی حامیان مالی برنامه را خواند.

پس از سخنان رئیس مجمع فرهنگی افغانهای مقیم کانادا، آقای عبدالرحمان شکیب به زبان انگلیسی خیر مقدم گفت و لی در آغاز با شعری از مولانا به فارسی آغاز کرد و بعد ترجمه انگلیسی آن را خواند.

آقای هژبر شینواری نویسنده و کاریکاتوریست افغان مقیم کانادا پیام استاد و اصف باختیری را
قرائت کرد. خانم محبوبه نیکیار به نمایندگی از نشریه فروغ پیام خود و دکتر اکرم عثمان را
خواند.

آقای احسان پاکزاد شعری از ضیاء رفعت خواند:
بام و تل کوهسار ما آزادی سنت
سره و سمن و چنار ما آزادی سنت
القصه به قاموس سرافرازیها
نام دگر دیار ما آزادی سنت

و با این شعر آقای حسن زرهی را دعوت کرد تا پیام خود را از سوی جامعه فرهنگی ایرانیان

کانادا و نشریه شهروند بخواند.

آقای زرهی در بخشی از پیام خود گفت:

... برای ما فرهنگ و روزان ایرانی این سوی آبهای، و بویژه برای من و همکارانم در شهروند که
بخت چاپ برخی از آثار استاد را برای نخستین بار داشته ایم، سپاس از دکتر شعور و خدمات
فرهنگی فراوان و پژوهشگرانه او در عرصه های عدیده ی اجتماعی و ادبی به دیده گیری
فرهنگ و زبان و اشتراکات بسیار دیگر در هر دو نیمه ی ماست. در همین نفسگاه مشترک است
که فضاهای فرهنگی ما زادگان این زبان در هم تنیده میشود، و بارش کلمات کار خودش را میکند.
و بزرگداشت ایشان و اهالی فرهنگ چون او به دیده گیری فرهنگ و ادب و کوشش های خستگی
ناپذیر اهالی این حرفه و عرصه بویژه در غربت و محنت دوری از وطن و مردم و زادگاه و
زبان آنان است.

امید دارم مشترکات بسیار ما بانی گسترش همکاریهای اجتماعی و فرهنگی دیگر و بیشتر
شود، و همین محفل عزیز سپاس از دکتر شعور را به فال نیک می گیریم و ضمن قدردانی
صمیمانه از خدمات خستگی ناپذیر استاد، آرزوی انجام امور فرهنگی مشترک دیگر و بیشتر
داریم.

آقای پاکزاد در استقبال از شعر قبلی، شعری از خود خواند:

شیرازه جسم و جان ما شعر و غزل
آمیخته با روان ما شعر و غزل
این نکته نگر که نزد ارباب سخن
نام دگر زبان ما شعر و غزل

و سپس پیام دکتر عارف نوشاهی به نمایندگی اداره معارف نوشاهیه اسلام آباد پاکستان را قرائت کرد که پیامی بسیار صمیمی و عاطفی بود.

خلاصه ای از این پیام که "حلقه پیوند فرهنگ افغانستان و شبہ قاره" را بر پیشانی دارد، در زیر میخوانید:

۱۹۷۷ دکتر
میشناسم،
جوان رعنای
برای پژوهش
های خطی
معما در
پاکستان به
آمده بود.
که سبب
مستحکم
گردید، علاقه

... از سال
شعر را
وقتی او
تشنه علم بود،
در نسخه
رساله های
کتابخانه های
اسلام آباد
وجه مشترکی
دوستی
دوامدار ما

مندی هر دوی مان به نسخ خطی و کار با آنها بود. چند ماه بعد در آوریل ۱۹۷۸ به سفر کابل رفت؛ کابلی که هنوز به بهشت سوخته تبدیل شده بود. داکتر شعور میزبان من بود و مرا هر جا میبرد؛ به جاهای دینی، به کتابخانه ها، به نزد فضلا و شعرا و من با یک احساس سرشار از دوستی پایدار، به اسلام آباد برگشتم.

دیری نپایید که خبر آمد آتش سرخ بهشت کابل را فرا گرفته است. بعد از آن هرچه بر افغانستان عزیز و ملت شریف آن رفت، به روشنی بر همه کس معلوم است. درین میان من نگرانی سلامت دوستانی را داشتم که در سفر کابل با ایشان رشته مودت بسته بودم و از جمله داکتر شعور که سابقه آشنایی ام با او اندکی بیشتر از دیگران بود...

پس از ۲۴ سال خبر سلامت دکتر شعور را از زبان خودش می شنیدم... او به اسلام آباد آمده بود، این بار هم به سراغ نسخه های خطی. با وجود همه سختی های زندگی، عشق به نسخه های خطی را از دل بدر نکرده بود. این دفعه نسخه خطی موسیقی را جستجو میکرد.

... کشورهای شبہ قاره با کشور همچوار خود افغانستان قرابت های چندگانه دارند؛ قرابت دینی، زبانی، ادبی و تاریخی... و در طول تاریخ فضلا، ادب و شعرای این سرزمین ها همیشه داد و ستد های فرهنگی داشته، و در شادی و غم های اند. دکتر شعور نیز حلقه وصل افغانستان است، ازین رو خوشحالم دور ولی با قلب نزدیک شرکت میکنم.

پس از پیام دکتر عارف نوشاهی،

دکتر فیض الله ایماق پیام شعبه

نشرات تاشکند را خواند و دکتر حسین دانشور پیام اتحادیه افغان های مقیم انتاریو را؛ همچنین پیام شعبه فولکلور آکادمی علوم تاجیکستان را آقای عبید اورکزایی قرائت کرد.

در ساعت شش و نیم تنفس اعلام شد تا از حاضران پذیرایی شود.

پس از پذیرایی بهرام ایگن بیردی هنرمندی از اوزبیکستان با نواختن تار دو ترانه خواند و در ادامه پیام دکتر رضا براهنی منتقد، نویسنده و شاعر ایرانی و رئیس سابق انجمن قلم کانادا از طریق تلفن در سالن پخش شد. دکتر براهنی قرار بود یکی از سخنرانان مراسم باشد که به دلیل ابتلا به بیماری نتوانسته بود در مراسم حضور یابد و در تماس تلفنی با آقای زرهی پیام خود را به گردنهایی رساند.

پیام به مراسم بزرگداشت محقق افغانی، دکتر اسدالله شعور

بسیار مایه سرافرازی است که بزرگداشت امروز دانشوران ارجمند افغانی و ایرانی، به نام استاد دکتر اسدالله شعور به مناسبت پنجاه و پنجمین زادروز پژوهشگر افغانستان سکه خورده است. من بسیار شرمنده ام که به سبب خستگی مفرط ناشی از زکام نتوانستم در مجلس بزرگداشت ایشان شخصاً شرکت کنم، هر چند بزرگان به مراتب شایسته تر از من، دین تاریخ فرهنگ افغانستان و ایران و سایر کشورهای همچو را به استاد دکتر شعور ادا خواهند کرد. ادبیات فارسی هرگز هیچگونه دیواری بین افغانستان و ایران و تاجیکستان را به رسمیت نشناخته است. وقتی که از ادبیات سخن میگوییم بی درنگ پایتخت های بزرگ شعر از آسیای مرکزی از شیراز، بلخ، غزنی، نیشابور، تا قوونیه در ذهن، مثل نورافکن به یک چشم زدن در برابرمان روشن میشوند. اینجاست که سهم خود را در حوزه هایی که باشند، جلوه های خود را پیدا میکند. کتابهای متعدد در ادبیات های مردمی به لهجه های زبانهای محلی افغانستان. اینها و دقت در آن دیگری با حسی از چند رگی سرچشمه میگیرد، و حتی بخشهايی از ادبیات و نگارش مکتوب مکتوم مانده از دید دیگران را نیز در بر میگیرد، و بعد این دقت شامل حال تطبیق موسیقی و شعر از سویی، و موسیقی کشورهای همسایه جغرافیایی و معنوی افغانستان از پاکستان و هند و ایران و تاجیکستان میشود.

من پنجاه و پنجمین چرخش زادروز استاد عزیز دکتر اسدالله شعور را به خود ایشان، به همه فرزانگان افغانستان، و به همه ی دانشمندان و دانش پژوهانی که امروز و امشب در دانشگاه تورنتو گرد آمده اند تبریک عرض میکنم و صمیمانه و با اشتیاق چشم انتظار ادامه خدمات ارزنده آینده ایشان به فرهنگ افغانستان و ایران و منطقه می مانم.

در این بخش سمینار نقد و بررسی کاربردهای فرهنگی با حضور شرکت کنندگان زیر آغاز شد:

دکتر فیض الله ایماق، استاد ربانی بغلانی، دکتر پروین پژواک، مهندس برهان عقاب، پروفسور زاهدی، پروفسور کبرا مظہری، آقای حسن زرهی، خانم فاطمه اختر(شاعر) و خاتم بهشته جاغوری.

قبل از همه دکتر عبدالقیوم بلال خلاصه ای از نقد خود بر آثار موسیقی دکتر شعور را خواند. قرار بود شرکت کنندگان در سمینار هریک خلاصه ای از بررسی خود را در زمینه کارهای دکتر اسدالله شعور ارائه کنند ولی به دلیل ضيق وقت تنها استاد ربانی بغلانی موقر مقاله خود را خواند و دکتر کبرا مظہري نیز بخشی از مقاله اش را به زبان پشتون ارائه کرد. قرار است که مقالات کامل در آینده در کتابی از سوی مجمع فرهنگی افغانهای مقیم کانادا چاپ شود.

پس از سمینار پروفسور زاهدی که در دانشگاه استاد دکتر شعور بوده به همراه رئیس مجمع فرهنگی افغانهای مقیم کانادا لوح سپاسی را تقدیم دکتر شعور کردند و دکتر شعور طی سخنان کوتاهی از برگزارکنندگان، شرکت کنندگان و بویژه از دکتر براهانی تشکر کرد.

پایان بخش این گردهمایی کنسرت موسیقی کلاسیک افغانستان توسط استاد الطاف حسین سرآهنگ ملقب به سگنیت سمیرو، غزل خوان و موسیقی دان مشهور و پسر ارشد و شاگرد زنده یاد استاد سرآهنگ بود که با نوای ساز و آوای خود شرکت کنندگان را به وجود آورد.

استاد الطاف حسین سرآهنگ پنجاه سال دارد و به سبک موسیقی کلاسیک کار میکند و غزلخوانی را به گفته خودش از پدر و پدر بزرگش ارش برده است. او لقب استادی را در سال ۱۹۹۲ از دانشگاه بسن بهار گرفت.

موسیقی را در سال ۲۰۰۳ از دانشگاه موسیقی شهر چندیگر گرفت. او لقب استاد آواز گرفت و پاچا را از طرف استاد الطاف حسین آنجلس و لندن اجرا ژاپن و آلمان در نظر سرآهنگ را در دهلی پایتخت هند ایجاد کند.

موسیقی افغانستان ریشه در موسیقی هند دارد اما کاری که استاد سرآهنگ پدر الطاف حسین کرده این است که صوفیزم را در موسیقی هند گنجانده و ابیات دری و فارسی را در آن وارد کرده است.

استاد الطاف حسین اشعاری از شاعرانی چون ابوالمعالی، جلال الدین محمد بلخی، حافظ، سعدی، صائب، هلالی، و ... انتخاب و در بین غزلخوانی از آنها استفاده می کند که این مکتب خاص استاد سرآهنگ (پدرش) میباشد و به آن بیدل خوانی میگویند.

استاد الطاف قصد دارد مکتب استاد محمد حسین سرآهنگ را در کابل ایجاد کند.

حضور استاد بزرگ موسیقی افغانستان پایان پر شوری بود بر مراسم بزرگداشت دکتر شعور. موفقیت های بیشتری در عرصه های پژوهش های فرهنگی برای دکتر شعور آرزو میکنیم.

